Td 006_8

Άγουρος απ’ τη Φραγκιά
κόρ’ απ’ την Ανατολή
κόρ’ απ’ την Ανατολή
ήρθαν κι ανταμώθηκαν
ήρθαν κι ανταμώθηκαν
στον απλύ[1] τον ποταμό
στον απλύ τον ποταμό
και τον παραπόταμο
και τον παραπόταμο
κόρη τον παρακαλεί
κόρη τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
πέρα από τον ποταμό
να πάρ’ το γιορντάνι μου
να πάρ’ το γιορντάνι μου.
Δεν το θέλω κόρη μου
δεν το θέλω κόρη μου
δεν το καταδέχομαι.
Πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
πέρα από τον ποταμό να
πάρ’ τα βραχιόλια μου
να πάρ’ τα βραχιόλια μου.
Δεν τα θέλω κόρη μου
δεν τα θέλω κόρη μου
δεν τα καταδέχομαι
πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
πέρα από τον ποταμό
θα σου δώσω φίλημα
θα σου δώσω φίλημα
φίλημα κι αγκάλιασμα
φίλημα κι αγκάλιασμα.
Σαν αϊτός την άρπαξε
σαν αϊτός την άρπαξε
πέρα την απέταξε
πέρα την απέταξε.
Δώσ’ μου κόρη το φιλί
δώσ’ μου το φιλί

[1] Απλύς: (αναλογικά προς το βαθύς) απλωτός, αβαθής, πλατύς. *Χρονικόν Μωρέως*: “είδον τον τόπον έμνοστον, απλύν χαριτωμένον” (Η, στ. 1740).

το φιλί που μου ’ταξες.
Στάσου στάσ’ αγόρι μου
να φανούν τα σπίτια μας
να φανούν τα σπίτια μας
και τα κιραμίδια μας.
Φάνηκαν τα σπίτια μας
και τα κιραμίδια μας
δώσ’ μου τώρα το φιλί
το φιλί που μου’ταξες.
Έβγα μάνα για να δεις
γάιδαρο που γέλασα
γάιδαρο που γέλασα
μ’ ένα πιάτο πίτιρα
μ’ ένα πιάτο πίτιρα
δυο κουσόρες[2] κότσαλα.

Άγουρος απ’ τη Φραγκιά
κόρ’ απ’ την Ανατολή
ήρθαν κι ανταμώθηκαν
στον απλύ τον ποταμό
και τον παραπόταμο
κόρη τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
να πάρ’ το γιορντάνι μου.
Δεν το θέλω κόρη μου
δεν το καταδέχομαι.
Πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
να πάρ’ τα βραχιόλια μου.
Δεν τα θέλω κόρη μου
δεν τα καταδέχομαι
πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
θα σου δώσω φίλημα
φίλημα κι αγκάλιασμα.
Σαν αϊτός την άρπαξε
πέρα την απέταξε.
Δώσ’ μου κόρη το φιλί
το φιλί που μου ’ταξες.
Στάσου στάσ’ αγόρι μου
να φανούν τα σπίτια μας
και τα κιραμίδια μας.
Φάνηκαν τα σπίτια μας

[2] Κουσόρα: κυψέλη, δίχτυ από λεπτές βέργες για ψάρεμα, κοφίνι, κλαδευτήρι.

και τα κιραμίδια μας.
Δώσ’ μου τώρα το φιλί
το φιλί που μου’ταξες.
Έβγα μάνα για να δεις
γάιδαρο που γέλασα
μ’ ένα πιάτο πίτιρα
δυο κουσόρες κότσαλα.